

„Israël beroert mij bovenmate”

19-03-2010 10:50 | tekst Jan van 't Hulbeeld RD, Anton Dommerholt

Willem J. J. Glashouwer

In Kerkbreed komt iedere week een persoon aan het woord die een reflectie geeft op een opvallende gebeurtenis of ontwikkeling in het kerkelijke leven. Vandaag: ds. W. J. J. Glashouwer, president van Christenen voor Israël International. Dinsdag werd hij benoemd tot ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Bij het thema Israël gaat ds. W. J. J. Glashouwer er in het gesprek in no time vandoor. Onstuitbaar is hij dan. Meer dan tachtigmaal bezocht hij het land. „Israël beroert me bovenmate. Het zet mij midden in een forse geestelijke strijd die gaande is. En daar word ik niet altijd blij van.”

In 2007 verscheen zijn meest verkochte boek, „Waarom Israël?” Zonder dat hij er zelf iets voor heeft hoeven doen, is het boek inmiddels vertaald in bijna twintig talen: „Why Israël?”, „Warum Israël?”, „Pourquoi Israël?”, „¿Por qué Israel?”

„Dit boek gaat over de unieke relatie die de Allerhoogste heeft met Zijn volk Israël. God blijft Zijn volk trouw, ondanks hun ongeloof, ondanks het deksel op hun aangezicht. Er zit een diep mysterie in Israëls ongeloof. Mozes heeft dat reeds voorzeggd, in Deuteronomium 29:4: „De Heere heeft ulieden niet gegeven een hart om te verstaan, noch ogen om te zien, noch oren om te horen, tot op deze dag.” In Deuteronomium al! In Jesaja 6 komt dat terug, bij Jesaja's roeping: „Maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch zich bekere.”

Als ik zo'n roepingsbevel zou ontvangen, weet ik niet wat ik zou hebben gedaan. Ik heb liever de kerk vol.”

De conclusie?

„Er is kennelijk openbaring nodig om Jezus te zien. Wie geen openbaring ontvangt, heeft een blinde vlek voor Wie Jezus is. Die verharding zal er zijn tot de volheid der heidenen is ingegaan.”

Wanneer zal dat zijn?

Met de handen omhoog: „Dat weet de Allerhoogste alleen. Als de volheid der heidenen is ingegaan, keert God terug tot Zijn volk, zoals geschreven is: „De Verlosser zal uit Sion komen.”

De Joden zijn vijanden van het Evangelie. Dat is vaak waar. Alleen, de kerk zette daar altijd een punt. Maar kun je een blinde verwijten dat hij niet ziet, of een dove dat hij niet hoort? Tegelijkertijd zie je dat de Joden aan het terugkeren zijn naar hun land. De Heere is begonnen het Joodse volk nationaal te herstellen. Ik geloof dat dit uitloopt op een geestelijk herstel van Israël. De Joden zijn daar nog blind voor. Maar de kerk is evenzeer ziende blind, als het gaat om Gods weg met Israël. Horen wij wel Gods stille stem in de terugkeer van de Joden? Deze terugkeer is een van de helderste tekenen van de eindtijd. Ik heb dit van mijn vader geleerd: Let op de tekenen, maar ga niet rekenen.”

Dan: „Ik mis 'm soms nog, m'n vader. Tijdens de Suezoorlog, in 1956, zaten we samen aan de radio gekluisterd. Ik zag als jochie van 12 jaar al gebeuren dat de Joden in de zee werden gedreven, maar mijn vader zag de God van Israël strijden aan de zijde van Zijn volk. Dat was een groot verschil!”

De Protestantse Kerk, waartoe u behoort, vroeg vorige maand aan Israël om de rechten van Palestijnen te respecteren. Dat is wel uitgelegd als kritiek op Israël.

„Dat laat zien dat er geen helder Bijbels zicht is op Israël. De bijzondere betekenis van Israël is nog niet echt doorgebroken. Dat raakt me diep, dat er nu nog steeds geen schuldbesef is over de bloedschuld die ons aankleeft. Joden waren beter af in islamitische dan in christelijke landen. Denk aan kruistochten, pogroms, de inquisitie, de Holocaust. Solidariteit en verbondenheid met het Joodse volk zou de grondhouding van de kerk moeten zijn.”

Wordt uw organisatie Christenen voor Israël voldoende serieus genomen?

„Dat geldt misschien voor een deel van de kerkleiding, maar niet voor het grondvlak. Verder deert mij dat niet. We hebben een groot werk te doen, zou Nehemia zeggen. We hebben dus meer te doen.”

Velen binnen de kring van Christenen voor Israël wachten op de derde tempel. Hoe realistisch is dat?

„Wie Ezechiël leest, over de toekomst van Israël, en over het gezicht van de nieuwe tempel, kan niet anders dan tot de conclusie komen dat die derde tempel er eens komt. Ik zie niet wat je anders met Ezechiël aanmoet. Calvijn wist dat ook al niet, en heeft er wijselijk zijn vingers niet aan gebrand.

De derde tempel houdt verband met de terugkeer van de Joden. Joden zijn weer thuisgekomen, maar zeggen dan: Wij missen de tempel.”

De afgelopen veertig jaar is in Nederland de sympathie voor Israël verminderd. Dat heeft een geestelijk vacuüm nagelaten dat wordt opgevuld door vreemde religies en modern heidendom.

„Alsof God gezegd heeft: Jullie houden niet van Mijn volk? Dan zal Ik je andere vreemdelingen zenden. Eens kijken wat jullie daar dan van vinden.”

Driekwart van de Nederlanders vindt Israël een bedreiging van de wereldvrede.

Fel, met opeens een hoogrode kleur op zijn wangen: „Hoe krijgen ze het voor elkaar, hè, een landje van 6 miljoen Joden, kleiner dan Nederland, geen oliebronnen. Ze staan met hun rug tegen de muur. En dan bedreigend zijn voor de wereldvrede! Waarom zien zo weinig mensen de rol van de islam in dit diepgeestelijke conflict?

Europa heeft zich van Israël afgekeerd, evenals de christenheid. Het is een wonder dat heel Israël nog geen psychiatrisch ziekenhuis geworden is. Het praatje verspreiden dat Israël een bedreiging van de vrede is, deed Hitler ook: als Israël van de kaart is geveegd, hebben we het varkentje gewassen, dan zijn alle problemen opgelost. Dit is antisemitisme van heb ik jou daar.”

U hebt gewerkt bij de Evangelische Omroep. Dat is nog steeds uw omroep?

„Ik ben geen lid meer, ook geen tientjeslid. Wat ik mis, is een Woord voor de wereld, profetisch spreken, waarschuwen voor wat er met deze wereld aan de

hand is. In de jaren 70 waren wij als een soort christelijke actiegroep bezig om op te tornen tegen de tijdgeest. Ik zie dat niet meer. Maar er is natuurlijk altijd een weg terug.”

U bent recent 65 jaar geworden. Henoch begon te wandelen met God, toen hij 65 jaar werd.

„God wandelt al langer met mij. Ik wandel zelf nogal eens de verkeerde kant uit. Maar Zijn genade is groot genoeg om mij er steeds weer als aan de haren bij te slepen.”

Glashouwer

Willem J. J. Glashouwer (1944) studeerde aan de universiteiten van Utrecht en Groningen. Tussen 1970 en 1992 bekleedde hij verschillende functies bij de Evangelische Omroep. Hij was achtereenvolgens bestuurslid van de Evangelische Hogeschool te Amersfoort en stichting Huis op de Berg in Jeruzalem en adviseur van stichting Vrienden van Amcha (hulp aan overlevenden van de Holocaust). Als predikant diende hij de hervormde gemeenten in Tull en 't Waal en Katwijk aan Zee. Sinds 1999 is ds. Glashouwer president van Christenen voor Israël International.